[illegible] [redacted]

[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

இஃது, 1049 (8481)

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

இவர்மாணாக்கரும்

திருவதிகை - குமாரானந்தசுவாமிகள் குமாரருமாகிய

சிவஞானவைதிகசைவவைத்தியர்

சி. கு. நடராஜமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

கரவருடம் - கடகரவி.

1891

ஸ்ரீ

1894 ௵ ஆகஸ்ட் 14 செவ்வாய்க்கிழமை
வாங்கியது.
கிரயம் 0-2-0

உ

சிவமயம

சாத்துகவி.

இஃது
இந்நூலாசிரியர் போதகாசிரியராகிய
தசாவதானம
பேறை-செகநாதப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

வலிவான தவருறையு மொற்றியூர்க் கலம்பகத்தை வாணி மெச்ச
மலிவான தொடைபொருட்சொ லாதிநய வலங்கார மன்னிநிற்பப்
பொலிவான செந்தமிழதே ரட்டாவ தானியெனப் பூவை வந்த
கலியாண சுந்தரநற் கவிராஜ சிங்கமது கழறிற நமமா !

உ

சிவமயம.

திருச்சிறறம்பலம்

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

ஒற்றிக கலம்பகததை யொண்சபில மஙகைபஙக
ரொற்றிக கலமபகததை யோதுதறகிங—கொறறி
குணலைய குஞசரனைக கூறுசெயத கொறறக
குணலைய குஞசரனைக கூறு.

நால்வர்துதி

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம

சிவஞானக் கடலருணீா ஙனிமடுததற புதமினளைற றிறமாயச செயது
பவஞானப புறசசமய வெபபமறச சறசைவப பைஙகூ ழோஙக
நவஞானத தமிழமறையா மழையதனை நானிலதது நனகு பெயத
தவஞானக கொணடலகளா நாலவா திருத தாணமலாக டலைமேற கொளவாம.

நூல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா-

தரவு.

நாரணனா தணணுமையி னுதவொலி யேகறஙக
வாரணனூர் தாளததி னருமறைறூ லேபிறஙக
விநதிரனு ரககாள மெசசரிககை யேயூதப்
பநதியினிற கநதிருவா பலலாணடு பலவோதத
தணணமுதத திங்கிரணன் றனிககவிகை யேநிழறற
விணணுலக மஙகையாகள வியனுதத் யேசுழற்ற
வடிவாம்பி கையுபய மலாவிழிக ளேகளிக்க
நெ்வடியாாக ளணுககனுற வரும்பவனி வருவோயநீ.

தாழிசைகள்.

அவனனறி யோரணுவு மசைவுறா தெனுஞசொல்லை
யவனிமிசை காடடுதறகே யசைநதாடி வருவீரால
அளக்கரினிற கேசவனற னாகமதிற றுயலவரலைத்
துளக்கமுற வேயிஙகுத தோறறிடவே வருவீரால
ஆடடுவிததா லேயுலக மாடுமென்ற வுணமையினைக
காடடுவிக்க வேசறறுக் கனிநதொசிநது வருவீரால
பேதைமுதற பேரிளமபெண பெரிதுவநது தாமயஙகி
நாதவுன தழகதனா னணிகிறக வருவீரால

அராகங்கள்

பலதலை யுபரிய பனிமலை தருமகள
வலமதி னிலவுற மகிழகொளு முடலினை
அரவணி கணபதி யயிலடுனை முருகைய
னுரமதி லணைதா வுவகைகொ ளுருவினை
அரியய னிருவரு மமருற நடுவினி
லரியதொ ரனலென வமாதரு தனுவினை
எவரெவ ரெவுள்கி லெதுகரு துரவ
ணவரவா மனமதி லழகிய வடிவினை.

பெயர்த்துந்தாழிசைகள்.

மசசததி னேரிருகண மணிபறிததா யெனபாது
னிசசைவளா சாததனா ரியறறுசிறு விளையாடடே
கூாமததின முதுகோடடைக குறிததெடுததா யெனபாதுன்
சீாமைமலி கணநாதா செயதசிறு விளையாடடே
வராகததின வலிமாய மருபபொடிததா யெனபாதுன
பராகநறும பூஙகடமபா பழகுசிறு விளையாடடே
நரசிஙகப புரவரியினை நைததுரிததா யெனபாதுன
வரவீர பததிரனா வகுததசிறு விளையாடடே
வாமனனா கஙகாளம வாஙகினா யெனபாதுன
காமரணி வயிரவனா கணடசிறு விளையாடடே
மறறவதா ரததிலருள வழஙகினா யென்பாவை
முறறுகினறன ரெருண்டியறறு முனிவாருள விளையாடடே.

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அகள சகள வுருவுரு மேவினை
சகல சமய சமரச மாயினை
துகளில சுருதி துரியம வாயினை
திகழு மிதய சினகர ஞாயினை

முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

தமனிய மலைதனை வளைத்தனை
தருகியு றுகயிலை கிளைந்தனை
சமயமு மறுவகை படைத்தனை
தகுதிரு வெணநட நடித்தனை

இருசீரோரடியம்போதரங்கம்

அககர நாட்டினை - சககர நீட்டினை
யருளது கொடுத்தனை - மருளது தடுத்தனை
யரியுரி வீக்கினை - நரிபரி யாக்கினை
வெற்றியூர் சேவினை - யொற்றியூர் மேவினை

ஆதலால் - தனிச்சொல்

நிலைமண்டிலவாசிரியச்சுரிதகம்.

பஃறலைப் பணப்பாப்பப் பள்ளிகொண் டோனுரு
சிஃறலைப் போதனுரு சேவித் திறைஞ்சச்
சீர்வள ரொற்றிச் சினகரந் தன்னில்
போவளர் பவனி பிறங்குதியர் நேச
வாணுடு பலவா யில மதனி
வீணுடு தமியேன் வேண்டுவ திலவே

அவைதாம்

கொச்சைச் சமயா குலவிப் பணியும்
பிச்சைப் பசுக்களைப் பேணு தியங்கிச்
செத்துப் பிறக்குந் தேவர் தம்மை
யெத்தரு ணத்தினு மெண்ணு திருந்து
நாத்திகஞ் சொல்லி நவியு மூடரை
நேத்திரத் தானு நோரா தவிர்ந்திட
டகம்பிர மம்மெனு மறிவில லோரைச்

செகமதி லெளியேன சேரா தொழிநதிட்
"டோருமவே தாநதமென றுசசியிற பழுத்த
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிநது
சாரங கொணட சைவசித தாநதத்
தேனமு தருநதினா சிலரோ" யென்ன
வுணமை பேசி யொணசிவ மீதென
வணமையாயக காட்டிய வாததா முதலா
நின்னடி தனனை நினைக்கும பெரியோா
தனனடி யென்றன் றலையிற சூட்டி
யிறுமாந திருககு மிழுக்கில வாழவைப
பெறுமா றருளக பெருவிபூ தியனே. (க)

நேரிசைவெண்பா

பூதிருநதி ராககப பொருளகளையே செலவமெனு
மாதிபுரி யான்றவாபா லாககியெனை—மேதினியின
மேனோக்கி வேடமிடு மேனியராம பேதையாதம
பானோக்கி வாழாது பண. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பண்ணுவ தூஞ்சிவ சஙகரன் றொணடா பணிதொழிலியா
னெண்ணுவ துஙகணணன காணுத பொனனடி யின்புகழா
மண்ணுவ துமபிற விததுய ரீயு மலமொரைநதா
நணணுவ தெனனிலைக் காமுத லாமொறறி நற்பதியே. (ங)

கலிநிலைத்துறை.

பதியே யிழநது பவமே நினைநது பலவாகச
சதியே புரிநது சகமே வதிநது தளாவீாகாள
சுதியே மிகுநது துதியே பரநத சுடரொறறிப
பொதியே யணைநது நிதமே பணிநது பொலிவீரோ (ச)

கலிநிலைவண்ணத்துறை

தனதத்தத் தனதததத தனதததத தனதத்தத தனதானு.
பாலிவறறுத தினமறபக் கலைகற்றுத தெருளறறுப் பொருண்மாலே
சாலிவைததுப புகழ்கெடடுப புவனததிற றளாவுற்றுச சுழலாமே
லியக்கத் ததளைசசுற றனைபொறபத திருவொற்றிப் புணாவாாபா
லாலிமூற்றுத் துதிசொற்றுககதிபெறறுபபயனமிகுற றுயாவுாயே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உயர்வளைக்குழையுமவிளங்குசெஞ்சடையு மோங்குவெண்ணீ றுறுவடிவும்
புயனமிகாணவருள்பொழிவிழியும பொங்கரவபபணிப் பொலிவுந்
துயரறு புலியி னதள்செறி யிடையுந் துணையடிக் கமலமுமறவே
னயாறுத் தெனையா ளொறறியூர்மேவு மமலனேயாதிநாயகனே. (கூ)

புயவகுப்பு.

பதினறுகலைவண்ணப்பா.

தானன தனதான தானன தனதான
தானன தனதான தத்தத் தனநதன.

ஆதிநா யகிவேத போதநா யகிபாதி
யாகநா யகியாக வைத்துப பொருந்தின
வாவலா யிழையோக சாதனு தியாசேரு
மாணியா டகமேரு விறபெற நிருந்தன
வாழீமீ தெழுமால காலமே யமுதாக
வாதிநா ளுணுமாறு நத்திச செறிந்தன
வாள்கணீ யடியேனை யாள்கணீ யெனுமாலகை
யாளமா நவிராழி யைத்தொட் டெழுந்தன (கூவ)

வேதமோ திடுவேத னீடுசே கரனோவ
வீறுமோ டுறுமாலெ டுத்துப் பொலிந்தன
வேழமா முகனோடு வேலுலா மொருசேயும
வீரமா புறுமாபணைத்துச் சிறந்தன
மீறுமா தவவேட னோடுபோ கொடுவீர
வேகநீ ளொருகோலகொ டுக்கத் துணிந்தன
வேள்விசா லையினூடு லாவுபா னுவைமோதி
வீறுசேர் புகழமேவி மெச்சத திகழ்ந்தன (கூஉ)

பீதனீ டுடலகிறு மேறனு னிறுமாறு
பேதமா லறவேகி ழிததுப பிறங்கின
பீடுலா முழையோடு நீடுமா ரழலவாகை
பேறுசா லுறுசூல நிற்கத் திகழ்ந்தன
பேணுநால வாகடேற நீழலவாய பொருளகூறு
பேசொணு மொழிநோகு நித்துப் பகர்ந்தன
பேழ்கொணமூ வாகணுடு நாசமா கிடதாசா
பேசுமால கணையோடு றழததுத திணிந்தன (கூங)

கலிவிருத்தம்.

நம்பக லினக ணணிவெயில வெள்ளை
யம்புலி யினக ணளியெழு நாவில
வெம்புந தணலுற வீறுசெய விக்கு
நம்ப னொற்றியூர நாயக னாட்டமே. (கஎ)

அம்மானை.

மடக்குத்தாழிசை

நாட்டுமெ புகழ்வாய்ந்த நம்பலகை நாதனார்
கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனாகா ணம்மானை
கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனரே யாமாயி
னூட்டினாக ளெல்லா நகையாரோ வம்மானை
நகைப்பரென வூரொற்றி நண்ணினாகா ணம்மானை. (கஅ)

இஃதுமஃது

அங்கணொற்றி நாத ரழனமான றுடிசூலங்
கங்கல் பிறைகங் கைதரித்தா ரம்மானை
கங்கல பிறைசங் கைதரித்தா ராமாயி
னங்க மறிவரியா ராவரோ வம்மானை
யங்கம பலகையுரு வல்லவோ வம்மானை. (கசு)

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அம்மானை யெய்திரிதலோ ஞானேதா னதுபோனவடைவேதென்பா
கைம்மாவொன் றிவ்வழியே குறிதப்பிவந்ததுண்டோ கழறுமென்பா
ரிம்மாவின் றழைபாரீ ரினிதென்பா ரோந்திழையே யெழிலாரொற்றிப
பெம்மானை யறியோநா மிவரொண்ண மெனனேயோ பேசுங் காலே.

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

காலனை யுதைத்ததுங் கழலேயாங் காமனை யெரித்ததுங் கழலேயாம
வேலனை யீன்றதுங் கண்ணேயா மீப்பவம வேயின கண்ணேயாம
பாலனுக் கீந்ததும பாலேயாம பாரவதிக் கீந்ததும பாலேயா
மாலயன போற்றிடுமெ பதியீரோ மகிழு மொற்றிப பதியீரோ. (உக)

தவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பதிபல வோடிப பரவையி லாடிப பகலிரவாய
நதியவை நாடி நளிரவரை கூடி நலிவீர்காள
மதிநிறை வேணி மழுவணி பாணி மாதேவன்
வதிதரு மொற்றி கதியெனப்பற்றி வாழ்வீரோ. (உஉ)

பூவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வாழிசைந்திட வாயதி றந்தொரு வார்த்தை பேசுதி பூவைமெய
தாழியைநதிட நானி ருபபது தருமமோ வுனக்கழகதோ
பேழியங்கிடு மொறறி யூரினிற் பேதைநானெழு நாளினை
யேழியாண்டென வெண்ணியேஙகலை யிறைவாபாலினி தறைவையே.

குறம

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அறைகுவேன்பலகுறியுஙகணமுனனேகண்டதுபோலஞசவேணடாங
தறைமெழுகிகோலமிடடுநெறகுவிததிடடதன்மீதிறசமைததசெமபிங
குறைவதுடனோபிடிநெலலொறறைபடடதாதலிஞலொறறியூரவாழ
பிறைமுடியாவந்திடுவாபெரியபணமபழஞசீலைபெயவாயநீயே. (உ௬)

தலைவியைக்காண்டல்

கடடளைககலிததுறை

பெயவளை மாதாக ளாயததை நீங்கிப பிறைபபணிலஞ
செய்வழி யோடுங திருவொறறி யூாநற செழுமபொழிலு
ஞெயயிடை மேலிரு பாரத தனமலை நோயியறறு
மெயயிளைப பாறத தனிததுநின் றுயகொலெனை மெலலியலே.

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தததததானனு.

இயமடர வசமழிய நமபடாகள வருபெரிய வெசசமாயுமே
பயமொழிய மனமதனி லளவிலபல கருணைவளா பததிநீடுமே
முயலமர ரரியாக ளறிவரிய வடியாபுகழ் முததிகூடுமே
யுயாபலகை வடிவமது கொளுநமதுபரமாமகிழொறறியூரிலே. (உ௯)

களி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஊரியினை யூடுருவி யோஙகுஞ் சோலை
யொறறியூா மகிழ்களளை யுண்டு தேககுஞ
சீரியோா புகழகளியேஞ செபபு முணமை
சிறிதேனும பிழையாது செவவே கேணமோ
வேரியிற்சங கரியைக்கோ பாலா சோநது
வெளளைவா ரணைபபெற் றுவநது நின்றுர்
நாரிசீ தேவிதாா வாச வனற
னறநேரளைச சோநதணைய நாடினளால (உ௭)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தலைவிமென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா

நாடிநெடி யோனபணியு நமபரொறறி யூரதனிற்
பாடியளி மூசுகுழற பாவையெனைத்—தேடிடுமே
பாலைவன மோடிப படருகையின மெனறளிரனேர்
காலைமுட டைததிடடக கால (உஅ)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காலங கடநத பிறைசசடையுங கவினா நீறறுப புண்டரமுங்
கருணைநிறைநதமுககணணுங்கதிரகொளவெளளைசசெவிககுழையு
மால மடாநத கறைமிடறு மணிநீள கொனறை மாலிகையு
மழகார புலியி னதளிடையு மரியின விழிசேர கழலடியுந
தால முதவு மலைமடநதை தனயரிருவா தமமுடனே
தருமம விடையின மேலேறித தயவாயவருநற காடசியுமே
சால வடியாா தமமுடனே தரிசிததுயநதிங கருளபெறலாகு
சாரமுததிக கதியருளச் சமைநத வொறறிய பதிதனிலே. (உகூ)

ம ற ம்

தா ழி சை.

இலலடுததுப பெணகேட்க விஙகுவநத தூதநீ
யெஙகணமர பினபெருமை யெளளளவு மோாநதிலாய்
செலலடுத்த சோலையொறறிச சிவனருடன் மைநதனுக்குச
சிறுமிகொளளப பட்டபாடு தெயவநதா னறியுமே
விலலெடுதத கொறறவனறன விடடவோலை கொண்டுபோ
விருதுபேசி வநதமனனா முடியுதிாநத மணிகளை
கலலெடுத்துக கிளிகடியு மெஙகளசேயிளடலாங
கருணையறற பேரைநாங கடிநதுவககு மறவரோ (ங0)

தலைவியைவியத்தல்

கட்டளைககலிததுறை

மறஙகொணட வநதக ஞணையைச சறறு மதிககிலதே
புறஙகொணட பேருறை யாதி புரியின் பொழிலதனு
ணிறஙகொண்ட மாநதளிா மேனியள வேலபுரை நீள்விழிகள
திறஙகொண்ட வெங்கடுக் ககாது தேனைச செவச்சொரிந்தே.

இரங்கல் - கொச்சகம்.

சொரிநதிடட மலாபபொழிலுட் சூழ்நதிட்ட வாவியெலா
நெரிநதிட்ட மணஙகமழு நிறையொற்றி யூாநாட்டில
விரிநதிடட பெருஙகடலே மேயவளையே கமபுளளே
பிரிநதிட்ட வெனறலைவன் பெயாநததிசை பேசுவீரோ (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

பேசரிய ஞானமருள பெணபாக் ரொறறியூா
வாசமலி தணடலையில வாழவுற்றே—னேசக்
கருமபுருவக காரிகையைக காணடிருவை நோநத
கருமபுருவக் காரிகையைக கணடு (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கணடு நினறனை யைம்புல னேமகிழ காமக கைதவததில்
தொண்டு செயகிலே யொறறி யூாவளா தொனமை யடியவாபால்
விணடு பேசிலே நாலவ ரினபுகழ வியநது நாடோறுங
கொணடு போதர வெனன வோதடை கொடிய கூறறுவற்கே. (கச)

தவம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வறகலை கொணடும வலியவந தண்டும
வனசரு குண்டும் வளியது தினறும்
கற்களி லெனறுங கனலிடை நின்றுங்
கனபசி விணடும் கதிபெற லிலையா
னறகலை தேர்நத வொறறியை யாாநது
நவமனை வேயநது மனைவியை வாயநது
பொறபணி சாாநது மகவுடன வாழநதும
புகழதரு சிவகதி நிகழவது நிசமே (கரு)

நேரிசைவெண்பா.

நிசவடிய ராநலலார் நேயததைக் கொண்டு
நிசவடிய ராநலலா ரேண்மை—வசையொழிததுப்
போறறுவார் தமபாற புகழ்கலவி பொன்னுதி
யாற்றுவா ரொறறியபப னூா. (கசா)

சித்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஆர்ந்திட்ட வொற்றியூர்த் தியாகேச ரடியவரி னடிமை யாகி
யாயிரமா யிரமாக வித்தைகற்ற சித்தரியாமறிவின் மிக்கோ
சார்ந்திட்ட கழுநீருட் காரட்கேயானு லுந் தயவாயீந்தாற் [வைப்பே
றங்குமனே பொனனியங்கச் சுவர்யாவும வெள்ளியதாச சமைதது
நோக்கிட்ட விருமபைநா கத்தைமா தங்கமா கிலவசசெயவே
நிகழ்ந்தமாதஙகத்திலிருப்பைககண் ணுதலாக்கு நிதஙகாணபிபபே
மோர்ந்திட்டவெள்ளிவரின்முனனமபொனனென்றுரைததிஙகுறுதிசொலவே
ஊற்றநவலோகஙகளொன்றையொனறாய்ச்செயவேனுணமைதானே.

கிளவிவேட்டல்

கட்டளைககலித்துறை

தானே தனக்கு நிகரான வொறறித தலவனையில
வானே பொருவு நினதிடை கொஙகைகள வாளவிழிகள
தேனே யுகுக்குங கொடியோ குவடோ தெறுஙகணையோ
மானே திருவாய மலாநதிட வேணடு மகிழுறவே. (௩௮)

இரங்கல்

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம

மகிழு மொற்றித தனிநகரில மகிழகோ டரததி லினிதமாநது
புகழுங கிளியே பூஙகுயிலே புகாசா ரிகையே பொன்வணடே
நிகழுந தென்ற னிவாவாடை நிலையில பருவங காராதி
தகவாய் வநது தாண்டினவே தலைவா வரவே கணடிலனே. (௩௯)

கைக்கிளை

மருட்பா.

இலதுளதா மினனிடையி னேயகலைமா சுணண
மலர்புரை மாவுளர வாழ்தா—ணிலமடையக
கணணுற நினற கருஙகுழற் காரிகை
கண்ணன காணரு மொறறியின
மணமக ளெனறே மதித்திடு வாமே. (௪0)

வஞ்சிவிருத்தம்

வாம மேவு மனையுட
னீம நாடி யிருளினில
வீம வாடல விழைபவ
ராம வாதி புரியரோ. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை

புரியா ரனாதன பிரமனு நாடிய புகலுதறகுத
தெரியாத தத்துவன றெணணீாக கடலசூழ திருவொறறியாம
புரியா னருள்வடி வாமபிகை யென்னுநற் பூவையளுக
குரியானென றேததுவாக கேதந தருளவ னுயாபதியே. (சஉ)

எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தனதன தனன

பதியிது வதுவென வலமரு மனமே
பழமறை முடிவினி லினிதொளிா பவதாய
விதியரி யிருவரு மிகலுற நடுவே
வியனழ லுருவென நிலவிய பொருளாய
வதிதரு மமராக ளிலையுற வருளான
மணிமிட றதினவிட நிறுவிய பெரியோன
மதிமுடி மனைகெழு பிரமபு ரியினவாழ
மகிழடி வதிதரு மொருபெரு முதலே (சங)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தயயன தயயன தனதன தனதனன.

முதலிடை கடையள விலலவ ருளளவா முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளா தையலெ மெய்யினி லியலுட னணைபவரா
நுதலினி லொருசுத னிவவுல குயவகை நொடியினி லருளபவராம
விதபிர மபுரியி னலலவா நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரோ. (சச)

நேரிசைவெண்பா

உறைகுநாககு முனனுநாககு மோாபோது வாளா
யறைகுாாககு மெல்லாமுண டாகி—நிறைதருமே
யாதிபுரி யூரினையு மாமபலகை நாதனையுங
கோதிலகத தேகிறீஇக் கொணடு (சரு)

நறறாய்கூறல்

கடடளைககலிததுறை

கொணடனை மாலினைச சறறு நினைபபின்றிக கொண்டறவழ
தணடலை யாரொற்றிப பிததன செயலினைச் சாறறுவனகேள
வெணடலை சூடுவ னீமதகி லாடுவன மெனசிரசிற
பெண்டினைத தாங்குவன பேயகளொ டோஙகுவன் பேதையளே.

ஊசல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பேதமறு மனமதனைப் பலகை கூட்டிப்
பிறங்குகால் வாககுச்சங் கிலிகள பூட்டிப
போதபசுத் தத்துவவுத தரத்தின் மாட்டிப்
புகழுறுமெய்ஞ் ஞானக்கம பளத்தை நீட்டி
மேதருக லோபதா னத்தைச் சூட்டி
விளங்குதவி சிடையைந்து தொழிலுஞ் செய்வா
னுதவடி வாம்பிகையோ டாடிரூச
னவிலொற்றித தியாகரோ யாடிரூசல். (௬௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

சலவிய சாலங் தழைததிடு மொற்றித் தனிநகரிற
சலவிய மாலை தரித்தழ காந்திடுஞ் சங்கரனா
சலவிய மொனறினைக கானத்திற் கண்டு தனஞ்சயற்காச்
சல்லிய மோச்சிங லத்திர மீந்த தயைக்கடலே. (௬௮)

தழை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கடலனையகருங்கண்ணாண்மாந்தழையையடைந்தவுடன்காமனம்பா
லுடலபொதிந்தபுண்ணொழிந்தாளமதிகாய்ந்தகூடொழிந்தாளூற்றமம்ம
ரிடரொழிந்தாள்குளிர்வாடையிகலொழிந்தாளெழுததறியுமெம்மானென்று
நடமருவுமொற்றிநகாமகிழ்தழைபோற்றழைததிட்டாணவைதீர்ந்தோமே.

கலிநிலைத்துறை.

தோமிருக்கும்புன்குரமபை கலகலத்துத் தொலைந்திடாடொன்மறைக
டாமிருக்கும விண்டளித்த விழியிருக்கும் விண்ணுலகத் தானவர்கள்
தேமிருக்கு மாலைகளின் மணமிருக்குஞ் சுகமிருக்குந திருவடியி
னுமிருக்கும் படிசெய்வா னொற்றியினி லேயிருக்கு நமபனன்றே.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நமமையா ளாதிபுரி நறபலகை யானாகிதஞ்
செம்மையுட னேத்தித் தெரிசிக்கி—னிம்மையிலு
மமமையிலு முண்டவன்று ளன்பு. (௬௯)

உயிர்வருக்கையகவல்.

அன்பே வடிவா யமர்கா வரசும
ஆரூர் பரவை யரிவை மணாளனும்

இசைகொள் காழி யிடத்துக் கிழவனும்
ராங்கரு ணைக்கட லாமா ணிக்கமும்
உரைத்த தமிழ்க கோடி யோடி
ஊதிய மீநதவை யோதி யுணாந்ததால
எழுததறி பெமமா னெனற பெயனை
ஏயநதன ஞெற்றி யெமமா ஞதலின்
ஐம்புலன றன்னை யடககவும வேண்டாம
ஒன்றிய வுடலை யொடுககவும் வேணடாம
ஓதிடி லொணடமிழ மறைகளை
ஔவிய மற்றவீ டடைத றிண்ணமே. (ருஉ)

மதங்கியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

திணகயத்தினொருதுளிநீ ரருளளிககுந திருவொறறிததெயவாடடிற
பணகசிய மனஙகசியப பாடடிசைசகு மதஙகியெனும பாவையாரே
கணகளினுங கடுவாளாற காளைகளைக கடிதீரத துககலஙகசசெயதும
வணகரத்தில வாளொளிர வாளகளினை வாளாக வழஙக லெனனே.

மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்பிணி வாதனை மாற்றுவனே யேமன் றனககு மாறறுவனே
யென்பின் மாலை பரிபபவனே யெளியாரிடாவெப பரிபபவனே
வன்பருளத்திற கரியானே மாலயன போரிற கரியானே
யன்பா வாழும் விருபபினனே யாதிபுரிசெவ் விருபபினனே (ருச)

இளவேனிற்காலம்

தாழிசை.

விருமபுதமி ழுடன்கலநது தெனறல்வருங காலம
விரிசோலை மிகச்செழித்து விளஙகுகினற காலங்
குரும்பைமுலை மாதாமணங கொணடுவக்குங் காலங
கொழிசித்திரை வைகாசி கூடியதோர கால
மரும்புகளைத் தூணியிடை மதனறுறுததுங காலம
ஆலவெண் மீதாஙக னலாதூறறுங காலம
பெரும்புவன முமபோற்றுந திருவொறறி யூரிற
பெமமானென் னையகனைப பிரிநதிருககுங் காலம. (ருரு)

தலைவனீடத்தலைவிவருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலங் கடந்தவா மாலயன் மீதிற் கருணைவைத்த
வால மிடற்றின ரொற்றியி னண்ண லனங்கனவ
னீலந் தொடுத்திடி லாற்றேனென் றோதி நிசிபகலா
யோல மிடுவேற் கருள்செய்வ தெக்கண முள்ளுவந்தே. (ருசு)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தேனூந்து மொழியுமையாளு செலவிமகிழ
மானூந்து கரதலத்து வாணருறை
வானூந்து பொழிலொற்றி வாழ்வீரே
லூனூந்து பலபிறவி யொழிவீரே. (ருஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வீளையினிற படுத்துறங்கு நாரணற்கு மாரணற்கும்விண்ணினமேயுங்
காளையிவ ரிந்திரற்குங் கிட்டாத வொருபதவி காணலாமே [வாழு
நீளையருஞ் சடைக்கணிந்த வெம்பெருமான் சிவபெருமா னிலையாய்
மாளையினினமதியுளாருசுமொற்றிநகரொன்றொருகாலறைந்தபோதே.

பாண்.

இஃதுமஃது.

அறையுகந்த சத்தியங்க டயிரச்சாத மாக்கொண்டோ ரதரத்துற்ற
நறையுகந்தா ரெனையுகந்தா ரெனப்பாடுமே யாழ்ப்பாண நன்கு நன்கு
தறையுகந்த வொற்றியனை நான்மறவா நேயமதைத் தாமே தேர்வார்
கிறையுகந்த வவர்பாலிற் பண்ணிசைத்துப் பரிசுபல நேர்தனன்றே.

கோச்சகம்.

நன்றனைத்துஞ் செய்வார்க்கு நவநிதிய மீந்திடுவாய்
கொன்றருந்தும் பாவிகட்குக் குலநமனாய் நின்றிடுவாய்
குன்றனைய கோபுரங்கள் குலவுதிரு வொற்றியினி
லொன்றியுறை தியாகேச வுயாதெய்வ மாமணியே. (சு0)

நேரிசைவெண்பா.

மணிதுதையுங் கோயில்பல மன்னுமொற்றி யூரிற்
பணிதுதையுஞ் சங்கரனார் பாதத்—தணியதனைச்
செவ்வையுறக் கண்களினாற் றேர்ந்துதெரி சித்தவர்க
ளுவ்வுலகில் வாராரொன் றுமே. (சுக)

ஆசிரியத்தாழிசை

என்றுஞ் சென்று மிமையவரு முச்சியா
ரின்றுந் துன்று மெழின்மகி ழொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடா மிச்சையே. (கூஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சையவில் லாரந்த திருவொற்றி நாதா தனதுதிருப
பையிதழ் வாய்ந்த மலர்க்கொன்றை யுற்றனன பாழ்மதனப்
பையலென் செயவ னடவா தினியவன் பாணவிற்போ
மையல ராசுகந் தூணிவைத தேகா லழகுடைத்தே. (கூக)

பிச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

குச்சுமலி குறிஞ்சியாகோன வேலிரண்டுஞ சொாநதமெனக் கொணடு வாழ்ந்து
மச்சுமலி மாடமா ளிகைபரவு மொற்றிநகா மன்னி நின்ற
பிச்சுமலி வாாபடையு மேகதியவா வேடங்கொள் பிசசியாரோ
யச்சுமலி விடாகளிலாா குடிகெடுக்க வாணடிசசி யாகினீரோ (கூச)

நேரிசைவெண்பா.

நீருலவு தாமரைமே னீடருசெவ் வண்டமைந்த
சீருலவு காடசியினைச செயததே—காருலவு
மோதைமலி யொற்றியிறை யொண்சரணில் வீண்டுவிழிப
போதையருச் சித்திடட போது (கூரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகத் தோனும் புனமுயின் றோனும் புரந்தரனுந
தோதக மின்றிப் பலபல காலந துணைவியரிற்
சாதக மாகத திருவைந் தெழுத்துணமை சாறறவவ
ரோதகந் தன்னி லுதிததனை னொற்றி யொருமுதலே. (கூசா)

எழுகூற்றிருக்கை.

நிலைமண டிலவகவல்.

ஒருபசு பதியா முயாபெருந் தேவா
யொருமை மனத்து ளுகககதே மருவினை
யிருக்கையோர்க தன்பிலா ரோத்த வொருவினை
யிருரி பொதிந்தனை மூவிலை பரிததனை
யிருந்தினை பனையை யோர்பாற் றழீஇக்
கறரோ ராரக் கயிலை யிருந்தனை

மகாமஹோபாத்யாய, டாக
உ. சாமிநாதையர் நூல்

புறறிடங கொணடனை பூமி யியங்க
முக்குணம வாயநத மூாததிக ளாயினை
நானமறை பாவி நவில நசசினை
முபபுர மழிய முனைநதிருங கையிலோ
ரொனறிய வீாககமை யுயாசரததூடு
முநகோற றேவா முகுநத ஞாநது
நானமுக வைய ஞறகுா மிமிழதது
மூவுல கொசிநது முால வியககியு
மொள்ளிய விருசுட ரோரோ ருருளையா
யிருஞாங கரினி லியைநதே வுழிதா
விததிரக குபவை யெமமருஞ செலவ
செவவை நோககிச சிறிது முளகாய
முறுவ லாறறி முற்று மெரிததனை
மூவிறற ருனவா நாறறிறப பாஅ
டைமமுக ஙிணபா லாறுற வாறறவு
மருமையா மோக்க மடைநதே வதிய
நாலவகைப பதவியு ஞயக மெனன
மூவரி விருவோா முறறுஞ சூழா
வொருபே றிகைததே யுகநது களிததனை
யிருளி தலகு மெகினை தனககு
மருளது தணகக மலையுரு வாயினை
நணணு முததமிழ நாலவா தமக்கு
மைம்பொறி கடிய வாறு வழஙகினை
யெவ்வினை தனககு மெழுவா யாகினை
யறுபதப பெருகக மாஙகாங கியல
வைஞஞிறம பொலியு மணிதணா மிசைஇ
நாலவகை யிசையை நலனுறப பாடுஞ
சுறறிலும பாதபஞ சூழநதே மனனு
மொறறியூாத தியாகஞ யோங்கி வாழ்ந்தனை
மும்மலந தணநதனை முயஙகிடு மிருமையிற
கலியாண சுநதரக கவினு மோர்பெயர்
சலியா தேற்ற சஙகா ஞயினை
கொச்சைத் தேவாைக் குலவிப் பணியும்
பிச்சரி னினறும் பிரித்தெனை யாண்ட
கருணைக கடலெங கண்ணுத லோயே. (கஎ)

நேரிசைவெண்பா.

கணணுத லோயே கயிலைக் கிறையாயோர்
பெணணுருவிற பாகஙகொள பேரழகாய—மணணுலகிற்
றேருத்திரித்தே றெறறிவளா சோதியா யொநாளுங
காததருள்வ துன்றன கடன. (சுஅ)

கோச்சகம்.

கடனுனக கேயென்று கழலடிக ளைபபேணி
யடாபவாக ளெபபதமு மடைவாசர்வ மானியமாய
நடமஙியுந தியாகேசா நம்வடிவாம பிகையுடனே
தொடாபுகொளு மொறறியூாத தொலலைநக ஞாசசோநதே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சேர்நதாரை வாழ்விக்கு மொறறி நகரிற றினமுமருள
கூாநதாரை யினறு பவணியிற கணடு குறுகுதலுஞ
சோாநதாள கலைக ணெகிழநதாள வளைக டுணைமுலைக
ளாாநதாள பசலை யினியெனன செயகுவ ளுயிழைழயே (எ0)

நேரிசைவெண்பா

இழைநிகாதத நுண்ணிடையை யேயநதவடி வாமபா
டழைநிகாதத தனமெய்யிற சார—மழைநிகாதத
பேழபவரே யநதவிாககப பெறறதிரு வொறறியினில
வாழபவனே யெஙகுலதெய வம. (எக)

தாழிசை.

வம்பலருங குழலவடிவாம் பிகைமருவு தெயவம
வலியகடுத தனையருநதி வாழ்வளிதத தெயவ
மமபுயற்கு மச்சுதற்கு நடுநினற தெயவ
மரியசெந தமிழ்மறைககே யாசைகொளுந தெய்வ
மமபலததி லுலகுயய வாடுகின்ற தெய்வ
மடியார்க டம்மனதி லமாநதிட்ட தெயவஞ்
செமபதுமச் சரண்பணியத திருவளிக்குந தெயவந
திகழொற்றி மகிழடியிற றியாகேச தெயவம். (எஉ)

இடைசசியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வரைநிகாத்தமார்ககுடங்களிரண்டுடனமோாபாற்குடங்கள்வசமாயேந்தி
நிரைவகித்த குசத்தியரா நுமபாலி லண்டொலா நேசமு வைககத
திரைமடுத்தவொ றறியினிலவிற்றுவருமிடைசசியரே செப்பக்கேணமோ
விரைமிகுததவாடையொழித் தரைபபணமோ ரொற்கீயவிரும்புவேனே.

ஈற்றடிமிக்கவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

விரும்புமடி யாரகண்மனம் வேட்டவையெல் லாமீய
வரும்பவனி கொண்டருளி யமர்ந்ததிரு வொற்றியினி
லிரும்புருவச் சஙகிலியா லெழிலாரு ரனைப்பிணித்த
பெரும்புகழி னைப்பாடிப் பேசிடுவோ நன்றே
பெம்மானறியா கேசனெனப் பெரிதுவபபோ நன்றே. (எச)

வண்டுவிடுதூது.

கொச்சகம்.

நலம்விளஙகு மொற்றிநகா நாதரது மார்பதனில
பொலம்விளஙகுங கொன்றைமது புசித்துபபல புகழுபாடிக்
கலம்விளங்குந் திருசசெவியிற் கதைத்திடுவா யென்குறையைத்
தலம்விளங்கும் பணணிசைகள் சாற்றிமகி ழளியினமே. (எரு)

வஞ்சித்துறை.

இனமலி யொறறியிற
சினமற வுறறிடின
மனமகிழ நற்றவ
முனமிக முற்றுமே (எசா)

நற்றயிரங்கல்

கட்டளைககலித்துறை.

முறறும புனலா லுலக முடிநது முழுகியநாள்
சறறுஞ சலன மடையாத வொறறித தனிமுதலே
யெறறு மதனன் மலரா ணலிநதிடு மேழையவள
பறறு மிதழி யுதவா திருநதிடல பானமையனறே. (எஎ)

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தாநததன தாந்ததன தாநதத்ன தாநததன தத்ததானனு.

பாநதனுழை சாாநதுதுயில கூாநதுவள ரோநதலது பக்கமவாழலா
கோ்நதமனை யூர்ந்தகலை யோாநதவளொ டாாநதவனை நிததநாடலாந
தோநததரு வேய்நதவுல காணடுவரும வேநதனது திககையாளலா
மோாந்ததமி ழாய்நதுங்கித மேனறளவு வாழநதுவரி னொற்றியூரிலே.

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஊரிவள ரகணிபல சூழ்நதடரு மொறறியெனு மூரைநாடி
வேரிவளர் துளவணிநது நாமமிட்டுச் சங்காழி மென்கை தாங்கும்
பாரிவளா கொற்றியரோ மாலவளரும பலவிடங்கள் பார்த்ததுண்டேல்
காரிவள ரனந்தசய னத்தலததைத் தரிசிக்கக் காட்டுவாயே. (எகூ)

இரட்டுமணி.

நேரிசைவெண்பா

வாயிடைமண் போட்டானை வானரத்தைச் சோகதானைத்
தாயிடத்து மாலகொண்ட தபபிலியை — நீயுமால்
கொணடானையென் றேகண்டு கொற்றியரோ தககபடி
முணடனருசெய தாரினை முடி (அ௦)

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முடிததார சிரசின் மதியினையே முடித்தா ரடியார் விருப்பினையே
பாடிததார மூனறீ புரததினையே பொடிததாரவேயினிடததினையே
நாடிததார வேத நான்கினையே நொடிததார மூவா தொழிலினையே
பிடிததா ரரியி னுரியினையே பிடிததா ரொறறி யூரினையே. (அக)

கார்காலம்.

தாழிசை

ஊாநதுலவி மேகமெலா மழைபொழியுங காலங
மொணபீலி மிகவிரிதது மயிலாடுங காலங
கூாநதகுர லினையடககிக் குயிலொடுஙகுங் காலங
குலமாதா குடமுலைகள வெமமையுறுங காலங
மாாநதமலாக் கோடலவிரிந தலாகின்றகாலங
மாவணிபு ரட்டாசி யணைநதிட்டகாலஞ
சார்ந்தபுக ழொறறிநகா தணவரையி லேழை
தலைமகனைக காணாது தனிததிருககுங காலம. (அ௨)

மடக்கு.

இன்னிசைவெண்பா

காலங் கடநதவரைக் காலங கடாநதவரை
யால மிடற்றினரை யால மிடத்தினரைப
பாலத் திருக்கையரைப் பாலத் திருககையரைச்
சாலவொறறி யிற்பணிநதோரு சாாநது. (அ௩)

வேற்றேலிவெண்டுறை

குன்னுதிரைக்கடலதனிலமுதுடனேயவதரித்துந்தொண்டைநாட்டின்
மனனுதிரு வொற்றியா னாசடையி னதியுடனே வாழ்ந்து வநது
பின்னென வனலினை வீசி யெளியனை
மின்னல்செய் தொறுத்திட லெழிலல மதியமே. (அச)

தாழிசை.

மேதினியி லருவருகக மிழிகுலத்திற் பிறந்திடினு
  மெய்வெருவு புலைத்தொழிலை விருப்பமொடு புரிந்திடினு
மாதிபுரி நாதனையே யனவரதம் போற்றுமவ
  ரழகடியை நஞ்சிரசி லணிமுடியாக் கொண்டிடுவா
நீதிமறை யோதிவரும வேதியரோ யாயிடினுந்
  நீடுலகிற் கோலோசசு நிலமனன ராயிடினுந
தீதிலபா கதியருளுந தியாகேச ரெழுந்தருளுந
  திருவொறறி யூர்வணங்கா தீயபறைச் சாதியரோ. (அ௫)

க௬

சாமவே தபபடன நீங்காத வொறறிநகாச் சஙகரனா
தாமமே பெறறிடறகங கேதேதோ தநதிரஙகள் சாற்றியவா
நாமமே மிககுரைத்து மாரனவன் செயகின்ற நலிவகறறிச
சேமமே யுறறிடறகு நனனெஞ்சே யோரோதுஞ செயதிலையே.

கூ திர் கா லம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செய்யசெங் கதிரோனற ஞெளிமழுங்கிச் சநதிரனின் செயலையொக்கப்
பெய்வளையாா கலவிகளில விருபபமுற்றுக் கணவருடன்பெடபினாக
கொயமதண னமபென்ன மழைத்தாளை பொழிகின்ற கூதிக்கால
மெய்ம்முதலவன்றனைககாணுதொற்றியூாததிசைநோககிமெலிகினறேனே.

வ லை ச் சி யா ர்.

இன்னிசைக்கலித்துறை.

கிஞசுகச்செவ வாயாபலா நடமறு வொற்றிநகாக கிட்டி வாழுங
கஞ்சனிகா பாாபபாாக்கும் வாயூறக் கெண்டைமீன் கண்ணிறகாட்டி
மிஞசுமொழி வலைசசியரோ நீாவிறறு வருகினற மீன்கடமுள்
வஞ்சமின்றிச் சேலையொழித் திருவாா லெற்கீநதால் வாஙகுவேனே.

நேரிசைவெண்பா.

வேதாவு மாயவனு மென்மனைவி மாாகளுடன
போதாற் சிவகுறியைப பூசிக்கத்—தாதாவாய்க்
காண்டற ரெழிலதனைக காததற செயலதனை
யாணடளிததா ளொறறி யரன். (அ௬)

கோச்சகம்.

அரம்பழித்த விழியுமையா ளமுதுகைத்த மொழியுடையா
டரம்பகைத்த தனமுடையா டளிர்நிறத்த வடிவுடையா
டிரமவகுத்த மனங்களிக்கத் திருவொற்றி யூர்தனிற்
பரமிருத்த தியாகேசர் பவனிவரக் கண்டாமே. (௬0)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்களிக்கும் வெள்ளிமலை யிருப்பிடமாயப் பொன்மேருகாத்திலாரக
 கழறுமிரு நிதிக்கிழவ னேதோழ னுயர்ந்திற காத்து நிறக்த
தணகளிக்கு மலையரையன் புத்திரியாளு செலவிவலளு சாரந்துவாழ்த்
 தகைமைபெறுமண்டமெலாமொருகொடியிற்செயிப்பவாகடனயராகப்
பணகளிக்கும் பேயக்கூத்தை யிடுகாட்டிற் பகலிரவாயப் பாடியாடிப்
 பாமபினையு மரியயாக ளெனபினையும் பரிவுடனே பணியாப்பூணடு
மண்களிக்கு மண்டையினி லேந்திபலி யெடுத்துநித மானம விட்டு
 மகிழொற்றி யூரிலொரு மகிழடியிற் குடிகொண்ட மாயமெனனே

கட்டளைக்கலித்துறை

எந்நாளு மேசென்ம வேலைக கிடந்துழ லேழைநெஞ்சே
மினனுளு மமமையப் பனவாழு மொற்றி வியனறலத்திற
றெனனுதெ னுவெனப் பணபாடிக் களனுணுநதேனெளியாயச
சின்னுண் மகிழ்மரனு சோநதாலு நனமுத்தி சித்திக்குமே. (௬௨)

நேரிசைவெண்பா

சிவமேமெய் யாகியவோா தெய்வமெனத் தோந்து
பவமே யொழித்திடற்குப் பாரப்பா—தவமிருந்த
பாாத்தன்றன விலலத்தனறப் பட்டவடி யேயோர்ந்து
பாாத்தபெரி யோர்கள் பரிந்து. (௬௩)

ச ம் பி ர த ம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரியவெழு கடலையுமே யுள்ளங்கை யேந்திமிகப் பரிவா யுண்பேன
 பலவண்டங்களைநொடியிற்சிறுகோலாலேயுடைத்துப்புறஞ்செயவே
னரியபெருவரைகடமை யெவ்வெவருங்கண்டிட வேயசைத்துநிறபே
 னடாசிங்கந் தனையறுகாயப் புலியதனைப் புலலாக வவமதிப்பேன்
றெரிதருமிவ் வித்தைகணம் மாணுக்கர் பாறகற்றோா செயவதாகுந
 தோநதவிஞ்சையிவையலவாங்கணகாடஞ்சாலமலசெப்பக்கேணமோ
பிரியமுடன் மனமதனி லோர்பொழுது நினைத்தவுடன் பேரானந்தப
 பெரும்பதவியருளொற்றிக்கிணையானவொருபதமும்பேசுவேனோ?

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வேலனை யளித்தார் போலும் வேயினின் முளைத்தார் போலுங்
காலனை யுதைத்தார் போலுங் கரியினை யுரித்தார் போலு
மாலத்தை மடுத்தார் போலு மருமறை யிடத்தார் போலு
மோலத்தை யாத்தார் போலு மொற்றியூ ரார்த்தார் தாமே (௬௫)

கழிக்கைப்புலம்பல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தாராருங் காமர் தளிராரு மத்தந்
தளமாரு வில்வத் தனிமாப் பொற்றிக
காராருங் காவே கயலாருங் கழியே
கவினாருந் திரையே கலியாருங் கடலே
வாராரும் பொறியே வகையாரும் புணையே
வளமாருங் குருகே வலையாரு மீனே
சீராரு மென்றன் சிறைமீண்டு வாழ்த
திகழ்கேள்வன் சென்ற திசைகண்டி லீரோ. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணோயருங்கழலடியிற் களிப்புடனே யருச்சித்தகண்ணன்றனைப்
பண்ணரியையக்கொண்டபிரணவப்பொருட்கு விழித்திட்டபகவன்றனைப்
பெண்ணமலையிடத்தசிவந்தனனிடத்தி லுதிப்பித்துப்பிறங்குங்காட்சித்
தண்ணளிகள்சூழ்ந்தமகிழடியிருக்க வொற்றியிற்போய்த்தரிசிப்பாயே.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான
பாவையரை யேவிரும்பி நாளுமவ ரோடுறைந்து
பாழுமன மேமெலிந்து நலியாதே
பூவலய மேலணந்த வோபிகளை யேபுகழ்ந்து
போதவறி வேயிகழ்ந்து மெலியாதே
நாவலர்க ளோடுகந்து பூதிமணி யேயணிந்து
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனோ
மாவலுடன் மாமுகுந்த னேடுமய னாவணங்கு
மாதிபுரி வாழவந்த பெருமானே. (௬௭)

வெள்ளைச்சந்தவிருத்தம்.

பெருகுதிருவமிழ்துவரியொருசுதற்குபெயர்த்தளித்தாரொற்றியூரர்
பருகவருகமனவனையொருசுதறகுப்படுததொழித்தாரொற்றியூரர்
குருகுமதியணிசிரசையொருசுதறகுக்குணித்திகைத்தாரொற்றியூரர்
பருமுமையினமுலையமுதையொருசுதறகுபசிததணித்தாரொற்றியூரர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒற்றியூரத்தியாகேசருயாபவனிதரிசித்தே னெண்டார்க்கொன்றைப
பெற்றிட்டேனியாவர்களுமபெற்றகரியபெருவாழ்விற்பிறங்குகினறேன்
வொற்றியூர மன்மதனும விழிககினறுன் கூட்டாளி விருமபுகினறுன
பெற்றிபெறும் பாககியரோ கமவாழ்விங் கெவாக்குண்டு பேசுவீரோ.

நேரிசைவெண்பா.

பேசுதிரு வொற்றிநகாப பெமமாறகுத தேவியா
யாசுகமாயத தாஙகு மணிவிடையாயத—தேசுறறுன
பாணாதிரு வாயமொழியிற பாடப பரிந்துவககுமு
யாணாவளா நாரா யணன். (க௦க)

வாழி.

தனனதன தனனதன தனனதன தானதன.

தவளநிற நிலவியொளிர தனிவிசிதம வாழியவே
தருவடிய ரணிகளெனும விழிமணிகள வாழியவே
தவமுனிவ ரருளியதொர தமிழமறைகள் வாழியவே
தழைபெரிய வயிறுடைய கரிமுகவன் வாழியவே
தவனனென வெயிலிலகு மயினமுருகன் வாழியவே
தகைமையுய ரருளுருவ வுமைகவுரி வாழியவே
தவழனலின வருபலகை வடிவிறைவன வாழியவே
தழைமகிழ மரமவளரு பிரமபுரி வாழியவே.

திருவொற்றியூரககலமபகமுற்றியது

திருசசிற்றம்பலம்.
